

[Ministeren for skatter og afgifter]

Inden for den direkte beskatning er der på flere områder gennemført en skelnen mellem små og store erhvervsvirksomheder, men denne opdeling af reglernes anvendelsesområde vanskeliggøres bl.a. af valget af størrelseskriterier, f.eks. vedrørende ejer- eller deltagerantal, omsætning og branche.

For momsens gælder, at ganske små virksomheder, f.eks. virksomheder, der drives som hobby eller kun udøves lejlighedsvis, er fritaget for registreringspligten. Kun en betydelig forhøjelse af registreringsgrænsen, der i dag er 10.000 kr. i omsætning, vil efter min mening have den i spørgsmålets begrundelse anførte effekt. En sådan forhøjelse vil med sikkerhed blive mødt med modstand fra erhvervslivet af frygt for den konkurrence, som et øget antal små momsfrie virksomheder vil påføre de momsregistrerede virksomheder. Samtidig vil en sådan forhøjelse jo formindskede statens momsprovenu tilsvarende.

Vi kan aldrig komme helt bort fra, at personer, der ønsker at nedsætte sig som selvstændige erhvervsdrivende, må indstille sig på det administrative arbejde, der følger heraf. Vi må dog arbejde videre med de problemer, der især knytter sig til mindre erhvervsvirksomheder, ligesom vi ved bekæmpelsen af »sort arbejde« bør tage hensyn til, at lovgivningen gøres så enkel og administrerbar som muligt.

Spm. nr. S 1675

Til *industriministeren* (2/9 85) af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at mindske de mange tidkrævende, bureaukratiske regler, som er med til at vanskeliggøre tilværelsen for små erhvervsdrivende inden for handel og håndværk samt afholder andre, heriblandt ledige, fra at nedsætte sig som selvstændige?«

Begrundelse

En undersøgelse fra socialforskningsinstituttet om »sort arbejde«, offentliggjort den 29. august 1985, viser, at mængden af sort arbejde er stærkt stigende. Specielt faglærte arbejdere har de evner, som er efterspurgt. Samtidig vil en lempelse af de administrative regler være med til at fremme det private initiativ. En sådan løsning vil også indebære

en forøgelse af skatteprovenuet til gavn for samfundsøkonomien. Da spørgsmålet omfatter forskellige regelsæt, er det stillet til både skatteministeren, industriministeren og arbejdsministeren.

Svar (6/9 85):

Industriministeren (Stetter):

Regeringen igangsatte i efteråret 1982 en kampagne for regelsanering. I forlængelse heraf og som led i regeringens erhvervsfremmepolitik blev der i oktober 1984 iværksat et arbejde med at forenkle det eksisterende regelgrundlag for udøvelse af erhvervsvirksomhed.

I »Beretning vedrørende regelforenklingsarbejdet 84/85«, som udgjorde et bilag til regeringens moderniseringsredegørelse til folketinget i maj 1985, redegøres i kapitel 3 for de foreløbige resultater af dette arbejde. Heraf fremgår, at der på dette område er taget 120 initiativer fordelt på en række ministerier.

De initiativer, der er taget, vedrører følgende områder:

- yderligere begrænsning og systematisering på erhvervsreguleringsområdet
- forenkling af ansøgnings- og indberetningsprocedurer og
- forenkling af kontrol- og tilsynsprocedurer.

Inden for industriministeriets område er taget en række initiativer, hvoraf nogle er realiseret, mens andre fortsat er under overvejelse. Som eksempler kan jeg nævne forenkling af valutareglerne og overvejelser om forenkling inden for monopol-, pris- og avancelovgivning.

Pr. 1. juni 1985 er der således sket en forenkling af valutareglerne, der bl.a. vil medføre, at ca. 25.000 månedlige betalingsanmeldelser fra erhvervslivet bortfalder. Endvidere har jeg nedsat et udvalg vedrørende monopol-, pris- og avancelovgivning, der bl.a. skal overveje mulighederne for regelforenkling. Udvalget skal have afsluttet sit arbejde inden udgangen af 1985.

Selv om der således er taget en række initiativer for at lette de administrative byrder for erhvervslivet, er det vigtigt at slå fast, at arbejdet på dette område ikke er – og aldrig vil være – afsluttet. Regelforenklingsarbejdet er en løbende proces, der skal sikre, at lov-